

De tre Perler

opførte paa

KJØBENHAVNS THEATRE

arrangerede for

Pianoforte med Text.

N° 1 Slægtningene, original Vaudeville
" 2 Meer end Perler og Guld, Eventyr-Comedie af

H. C. Andersen.

1 Rbdle.
" 48 Sk.

KJØBENHAVN.

Forlagt af C. C. Lose & Delbanco.

1890 175 703

MEER END PERLER OG GULD.

Eventyr-Comedie af

H. C. ANDERSEN.

*

Moderato.

Henrik.

Nº 1.

p

V.1. Mit Navn det er Hen-rik med Æ - - re, ved Hol-berg det kom til Agt, - - halv

cresc.

Engel jeg og-saa skal væ - - re, det har mig min Kjære - ste sagt, For - stau - den i det

dim.

He - - le er ik - ke Lap - pe - ri, og Hjer - tet kan man de - - le, der

er Por - tion for Til - og Hjer - tet kan man de - - le, der er Por - tion for Til. *f*

V.2.

Jeg kan ikke gaae og sørge
 Og miste min gode Conser,
 Hvo kjober vel og maa jeg spørge
 Et Menneskes slotte Kemeur?
 Nei glad jeg gaar gennem Foret,
 Og dellig er Liveis Dal,
 ¶ Min Rigdom er Humeuret,
 Det er min Capital! ¶

Andante. Elimar.

N^o2.

dol.
 Nu bri - ste al - le Bob - ler, som Bar - ne - si - et saae! Og in - tet Sol - skin
mf
 kom - - mer fra Sky - en tung og - graa; der sprin - ge in - gen Ro - ser ud
dim. *mf* *dim.*
 fra den haar - de Steen. Jeg kjender in - gen Vens - ner, jeg ei - er ik - ke een!

Allegretto. Henrik.

N^o3.

mf *p*
 V.1. Min e - gen lil - le Gre - the, Du er jo hos Din Ven, og om jeg rei - ser fra Dig, jeg
 kom - mer hjem i - gjen. Gaaer selv den gennem Jor - den, og hvor man ei kan gaae, Du faaer mig dog til -
p *p*
 ba - ge, det kan Du sto - le paa. Vær glad, vær glad, lille Gre - the.

V.2.

GRETHE. Jo, jeg har sat min Lykke her paa et deiligt Kori!
 Har jeg fortjent det af Dig, at Du vil reise bort!
 Hvor kjær Du er mit Hjerte, det føler jeg først nu.
 „To Sjæle og een Tanke,” og Tanken, den er Du!
 Farvel, farvel, siger Grethe!
 HENRIK. Farvel, farvel, lille Grethe!

Allegretto. **Henrik.**

Nº 1. *p* *pp* *mf* *volante.* **V.1.** Min lil - le Gre - the jeg al - tid seer,

pp

det er en Pi - ge at kjende Der er i Ver - den vel Gre - ther fleer, men ingen Grethe som

hen - de; hun er saa frisk, ja som en Ro - senknop, og dog kun en Kok - ke -

poco rit. ten.

pi - ge, men en, der er til at spi - se op, selv det er for lidt at

poco rit. *a tempo. delicato.* *ten. tr.* *sp*

si - ge!

V.2.

Hun er saa nydelig, klog og rar,
 Forlovet blev vi med Ære.
 Hver, som i Verden sig en Grethe har,
 Forstaaer hvad min Grethe kan være.
 Min lille Grethe jeg altid seer,
 Det er en Pige at kjende,
 Der er i Verden vel Grether fleer,
 Men ingen Grethe, som hende!

Allegro .

Henrik .

Nº 5.

V.1. Vi fly - ve o - ver Sky - en, see

ned paa Land og Stad. Rød - ta - get lig - ger By - en, som kog - te Krebs paa

Elimar .

Henrik .

Fad! Jeg har en dei - lig Kik - kert, jeg øl - ner Alt hvad skeer! Og

man seer Al - ting sik - kert, naar o - ven - fra man seer.

V.2.

HENRIK. Europa som en Jomfru,
 Passere vi forbi,
 See Spanien er Hoved,
 Hun er katholsk deri.

ELIMAR. I Frankrig sidder Hjertet,
 Det har man mig fortalt .

HENRIK. Og Tyskland det er Maven,
 Man der - der er det galt!

V.3.

HENRIK. Nu seer man kun af Jorden
 En lille, sølet Egn,
 Det er vist Kongens Nytorv,
 Hvor der er faldet Regn.

ELIMAR. Men siig mig, hvad er dette,
 Der flyver som Vind forbi,

HENRIK. O, det er Mængdens Mening,
 Der er ingenting deri .

V.4.

ELIMAR. Det bliver kaldt heroppe
 Vi maa tage Kapper paa.

HENRIK. Jeg seer som Sukkertoppe
 To Bjerge i det Blaa!

BEGGE . Der ligger en By med Taarne,
 Dem aldrig før jeg saae,
 De stande saa høivelbaarne
 Som noget Taarn kan staae..

Andante moderato.

Henrik.

N° 6.

V. 1. De ly - ve Al - le - sam - - men, En - hver paa sin Ma - neer, Løgn

er der i Ma - dam - - men, Løgn i hver Ca - va - leer! Elsk Du kun høit din

Næ - - ste, stem i med god At - test, men tro selv ei den Bed - - ste, saa

troer Du al - ler - bedst! Elsk Du kun høit din Næ - - ste, stem i med god At -

test — , men tro selv ei den Bed - - ste, saa troer Du al - - ler - - bedst!

V. 2.

Det er en Løgne-Rede
Den søde runde Jord!
Dog er her godt hervede,
Og det er Sandheds Ord;
||: Man veed jo, hele Krammen
Har her ei Blive-Sted;
De lyve Allesammen,
Og jeg — jeg lyver med! ||

Allegretto. **Grethe.**

Nº 7.

V. 1. Ak Vin - tren er lang og min Sorg som den, i

Vaa - ren først kom - mer min el - ske - de Ven. Men naar er Vaa - ren? jeg læng - sel - fuld staaer, naar

crese. *f*

Stor - ken kom - mer, saa er det Vaar! Jeg spør - ger: Kom - mer snart

Stor - ken?

V. 2.

Jeg drømte i Nat om min Hjertensven,
 Paa Storken han reed og kom hjem herigjen,
 Saa fiin i Manerer, i Klæder og Sult,
 Med Guld i Lommen og Alting var mit.
 Jeg spørger: Kommer snart Storken?

V. 3.

Jo, Storken den kom! mit Sind er saa blødt.
 Den bragte mig Brev, et velsignet og sødt.
 Veninder, alle, som elske som jeg,
 Min Drøm i drømme, og haabløs ei
 I spørge: Kommer snart Storken?